

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Пазарджик, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20225220100969 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр.Париж, бул.“Осман“ №1, представлявано от Л. Д., в качеството му на Изпълнителен директор и член на съвета на директорите, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр.София, ж.к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния представител Д. Д., чрез юрисконсулт Н. А. М. против З. Р. И., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: с.Динката, ул.“****”, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че със съобщение по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд - Пазарджик, на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България е предоставена възможност за предявяване на иск за установяване дължимостта на вземането, обективизирано в издадената по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд - Пазарджик заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предвид това обстоятелство и с оглед санкцията по чл.415 ГПК за „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България е налице правен интерес от предявяването на настоящия иск за установяване съществуването на изискуемо вземане по договор за потребителски кредит №CREX-18362578 в общ размер на 1281.66 лева, от които 1088.89 лева - главница по договора за кредит, 123.23 лева - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 01.03.2021г. до 01.08.2021г., 69.54 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата от 01.04.2021г. до 16.11.2021г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Твърди, че вземането на ищеца се основава на договор за кредит №CREX-18362578, сключен от разстояние, съгласно чл.6 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР) на 13.01.2021г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ като кредитор и З. Р. И. като кредитополучател.

Твърди, че сключването на договора за кредит е извършено по инициатива на ответника, който е попълнил заявка за кандидатстване, намираща се на уеб-сайта на ищеца - <https://www.bnpparibas-pf.bg>. Процедурата по отпускането на кредита започва с попълване на заявлението за отпускане на кредит от разстояние на посочената интернет страница на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ като в зададените полета ответникът е попълнил целта на кредита, желаната сума за усвояване, предпочитаната от него месечна вноска и желания срок за изплащане на кредита. На потребителя е предоставена преддоговорна информация за годишния лихвен процент (ГЛП) по кредита, годишния процент на разходите (ГПР) и размера на такса ангажимент - еднократно дължима такса, срещу която кредиторът фиксира лихвения процент по кредита за срока на договора.

Твърди, че след натискане на бутона „Заяви кредит“ потребителят е пренасочен към страницата на кредитора, където е попълнил в празни полета информация за личните си данни - име, фамилия, ЕГН, електронен адрес (E-mail) и телефон. Клиентът се е съгласил с Общите условия за кандидатстване за кредит и се е запознал с информацията за защита на личните данни

посредством маркирането на съответните полета (tick-boxes). Приемането на общите условия и запознаването с информацията за личните данни е необходимо условие за изпращане на заявката.

Твърди, че предоставената чрез кандидатстване за кредит през уеб - сайта информация съдържа лични данни и представлява заявка за контакт с лицето, което я подава. С натискането на бутона „Изпрати“, лицето потвърждава, че е предоставило информацията лично и доброволно и с цел да мотивира „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ да му предостави кредит при уговорени между страните условия и параметри.

Твърди, че след одобряване на кандидата за финансовата услуга предоставяне на кредит, на посочената от ответника електронна поща е изпратено електронно съобщение (E-mail) от електронна поща esign.contract@bnpparibas-pf.bg, съдържащо линк до официалната интернет страница на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“, където заявителят на кредита се отвежда в „Зона за документи“.

При отварянето на линка потребителят получава на личния си мобилен телефон уникална парола, валидна две минути от изпращането, посредством която да достъпи „Зона за документи“, където следва да се запознае с общите условия, при които ще бъде отпуснат кредита и при съгласие с тях да маркира полето (tick-box) „Прочетох Общите условия и се съгласявам с тях“.

Твърди, че кодът за потвърждение има силата на обикновен електронен подпис на заемателя, по смисъла на чл.13 ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ). След изразяване на съгласие с Общите условия на потребителя се предоставят за запознаване декларираните от него лични данни, а именно: телефон, E-mail, ЕГН, име, фамилия, презиме и същият ги потвърждава посредством натискане на бутона „Продължи“. На следващата стъпка „Прикачи“ потребителят следва да прикачи снимка на личната си карта, като документът за самоличност се снима и от двете страни (лице и гръб), след което потвърждава извършените действия с натискане на бутона „Напред“. По този начин се потвърждава, че в Интернет пространството точно физическото лице З. Р. И. е извършило всички твърдени действия за отпускане и сключване на договора за заем с дружеството-доставчик. На следващата стъпка „Преглед“ се визуализира договорът и всички прилежащи към него

документи, като кредитополучателят след запознаване и в случай, че изразява съгласие с тях следва да потвърди, посредством натискане на бутона „Продължи“.

Твърди, че в настоящия случай въз основа на подадената от ответника заявка за кредит му е отправено предложение за сключване на договор за стоков кредит №CREX-18362578 за закупуването на стоки и услуги на изплащане за срок от 6 месеца, обхващащ периода сключване на договора до 01.08.2021г., съгласно погасителен план, включваща падежните дати на месечните погасителни вноски. Въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника е определен годишен процент на разходите.

Твърди, че стъпка 4 „Подпиши“ отвежда потребителя към екран, от който може да избере бутон „Подпиши договора“, при натискането на който на потребителя се изпраща втора парола, която следва да се въведе в полето „Код за потвърждение“ в рамките на две минути от получаването ѝ, за да може да се избере бутона „Подпиши документа“, с което договорът се счита за подписан.

Твърди, че ответникът е потвърдил сключването на договора, като е избрал бутона „Подпиши документа“, след което сумата, равняваща се на стойността на стоките е била преведена по сметка на упълномощения търговски партньор. Извършването на плащането по посочения начин съставлява изпълнение на задължението на кредитора да предостави на кредитополучателя кредита, предмет на процесния договор, съставляващ плащане, извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя по дължимо и платимо вземане на горепосочения търговски партньор от кредитополучателя и създава задължение за кредитополучателя да заплати на кредитора 6 месечните погасителни вноски всяка в размер на 202.02 лева.

Твърди, че кредитополучателят заплаща на кредитора еднократно платима „Такса ангажимент“, срещу която кредиторът сключва договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби към Закона за потребителския кредит (ЗПК), при съдържащите се в договора условия, размери и срокове.

Твърди, че месечните погасителни вноски съставляват изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка, съставляваща печалбата на кредитора (чл.2). Надбавката (възнаградителна лихва) се формира съобразно

приложимите по договора ГЛП и ГПР.

Твърди, че с оглед възникналата между страните по делото облигационна обвързаност по сключения между тях договор за кредит №CREX-18362578 за кредитополучателя е възникнало задължението да изплаща заема, съобразно договорения погасителен план.

Твърди, че ответникът е преустановил редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 01.03.2021г., към която дата са погасени 0 броя месечни погасителни вноски.

Сочи, че на основание чл.3 от договора при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка погасителна вноска. При просрочване на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, включително всички определени по договора надбавки, ведно с дължимото обезщетение за забава, предвид което на 12.08.2021г. на ответника е изпратена покана за доброволно изпълнение, с която кредитът изрично е обявен за предсрочно изискуем.

Твърди, че тъй като от страна на длъжника не са извършвани погашения по дълга, от кредитора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК в Районен съд- Пазарджик за следните дължими суми по договор за отпускане на потребителски кредит №CREX-18362578, както следва: 1088.89 лева - главница; 123.23 лева - възнаградителна лихва за периода от 01.03.2021г. до 01.08.2021г.; 69.54 лева - мораторна лихва за периода от 01.04.2021г. до 16.11.2021г.; законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Сочи, че законната лихва за забава е равна на ОЛП, обявен от Българската народна банка, в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10%. Лихвените проценти в сила от 1 януари на текущата година са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти в сила от 1 юли са приложими за второто полугодие. Законната лихва за забава се изчислява на дневна база като дневният ѝ размер

за просрочени задължения е равен на 1/360 част от годишния размер, определен в предходното изречение.

Посочва, че със съобщение по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд - Пазарджик „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ е уведомена за възможността да предяви установителен иск с правно основание чл.422 ГПК за установяване на обективизираното в издадената по ч. гр. д. №4179/2021г. заповед вземане, което обуславя правния интерес на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ от предявяване на настоящата искова претенция.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България съществува вземането по договор №CREX-18362578, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, издадена по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд - Пазарджик, а именно: 1088.89 лева - главница по договора за кредит, 123.23 лева - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 01.03.2021г. до 01.08.2021г., 69,54 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 01.04.2021г. до 16.11.2021г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност, в случай че така предявеният установителен иск бъде отхвърлен, поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, моли съда да приеме, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от същия на ответната страна.

Моли в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България да бъдат присъдени и направените във връзка с издаването на заповед за изпълнение по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд - Пазарджик разноски, както следва: 25.63 лева - държавна такса, 50.00 лева - юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК, както и разноските за настоящото съдебно производство - 50.00 лева - държавна такса и 100.00 лева - юрисконсултско

възнаграждение.

Сочи банкова сметка, по която може да се плати присъдената сума.

Моли да бъде взето предвид, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД има статут на „заличен търговец“ в Търговския регистър, считано от 24.04.2018г. Дружеството е преобразувано по реда на чл.265г от Търговския закон (ТЗ), чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А - Франция с номер в Търговски и фирмен регистър 542 097 902. Съгласно разпоредбата на чл.265о ал.2 ТЗ с вписването на преобразуването се прекратява преобразуващото дружество, при което правата и задълженията му преминават върху приемащото дружество.

Представя писмени доказателства. Прави доказателствени искания.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника, с който е взето становище, че искът е недопустим и неоснователен. Оспорва претенцията в исковата молба по основание.

Твърди, че не е налице идентитет между Заявлението по чл.410 от ГПК и исковата молба. Липсва идентичност на претендираното материално субективно право, съобразно неговата индивидуализация, въведена от заявителя в Заявлението по чл.410 от ГПК, съответно - ищец по иска за съществуване на вземането. Налице е разминаване в част от елементите на исковата претенция, което води до липса на съвпадение с издадената заповед за изпълнение и оттам до недопустимост на настоящия процес. За допустимостта на процеса е необходимо пълно припокриване на твърденията и идентичност на фактите, от които произтича материалното субективна право в заявлението и обстоятелствата, от които произтича вземането, посочени изрично в заповедта за изпълнение и исковата молба не само по размер, но и по основание и период, което в случая не се установява.

Твърди, че не е спазен законоустановения срок за предявяване на установителния иск по чл.422 от ГПК.

Моли съда, на основание чл.130 от ГПК, поради недопустимост на иска, производството по делото да бъде прекратено и исковата молба да бъде върната.

Твърди, че искът е неоснователен и като такъв го оспорва.

Повдига възражение за нищожност на договора за потребителски кредит №CREX-18362578, сключен от разстояние /съгласно ЗПФУЗ/, въз основа на който се претендира процесното парично вземане, поради ненадлежащото представителство на кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ при подписването на договора за кредит, респективно налице е договор, сключен от ненадлежащи страни.

Счита, че страните не са обвързани от валидно облигационно правоотношение - процесния ДПК, както поради горното, така и поради следното: Като потребител, ответницата разполага със защитата срещу неравноправни клаузи, предвидена в глава VI на ЗЗП, за които дори и да не е било направено изрично възражение от страна на потребителя, съдът следва да следи служебно. Сочи, че не се счита за индивидуално договорена клауза, тази, която е била съставена предварително /а именно такъв е процесният ДПК/ и следователно, потребителят не е имал възможност да влияе върху нейното съдържание. В случая общата преценка на договора сочи, че той е договор с общи условия. Процесният ДПК е недействителен изцяло, съгласно специалните правила на ЗПК и с оглед защитата на потребителите, предоставена от разпоредбите на ЗЗП, тъй като процесният договор е бланков, същият не е предмет на предварително договаряне между страните.

Твърди, че няма общи условия, подписани на всяка страница от ответницата и с които тя да се е била запознала предварително, каквито са изискванията на ЗПК, а именно - чл.11 ал.2 ЗПК. Наред с това са налице и редица други неспазени изисквания на материалния закон, които на самостоятелни основания водят до недействителност на договора за кредит, съгласно различните хипотези, предвидени в чл.22 ЗПК. Счита, че изискването за вид, форма, предвидена в ЗПФУР и ЗЕДЕУУ, и размер на шрифта, в който бил изготвен процесния ДПК, не са спазени. Твърди, че ДПК съдържа таблици и разбивки, от които на потребителя не става ясно как е била формирана общата сума на кредита и месечните му вноски. Отделно от горното процесният ДПК е недействителен, тъй като не съдържа и погасителен план, отговарящ на изискванията на ЗПК. Действително в ДПК е инкорпорирана таблица, озаглавена „Погасителен план“, която обаче не е напълно и достатъчно ясна и подробна и не съдържа всички законоизискуеми реквизити на погасителния план по смисъла на ЗПК. Твърди, че не е спазено и

изискването, регламентирано в чл.11 ал.1, т.20 ЗПК договорът за заем да съдържа информация за лихвения процент на ден. Липсата на информация за лихвения процент на ден, според законодателя, представлява съществено неспазване на изискванията към договорите за потребителски кредити, поради което в чл.22 ЗПК се предвижда недействителност на целия ДПК, ако договорът не отговаря на изискванията към задължителните реквизити към ДПК, предвидени в чл.11 ал.1, т.20, пр. последно от ЗПК. Освен това самият договор за кредит, въз основа на който ищецът основава претенциите си, е недействителен и не установява наличието на изискуеми вземания на ищеца против ответника, тъй като не са представени надлежно подписани от страните „Общи условия” на процесния договор. Процесният договор е нищожен, поради противоречие с разпоредбите на чл.8 до чл.10 от ЗПФУР.

Твърди, че в конкретния случай са налице договорни клаузи, които са нищожни, тъй като са неравноправни по смисъла на чл.143, т.5 от ЗЗП и противоречат на добрите нрави. ДПК съдържа нищожни клаузи, въз основа на които се претендира част от процесните суми. Сочи, че съгласно твърденията на ищцовото дружество, както и видно от приложения ДПК /раздел параметри и условия/, лихвения процент е определен над 30%. Така размерът на възнаградителната лихва представлява нарушение на добрите нрави. Поради това и клаузата, регламентираща договорна, възнаградителна лихва е нищожна на посоченото основание - нарушение на добрите нрави. Поради това ответната страна не дължи вземанията, претендирани в исковата молба като възнаградителна лихва.

Поради гореизложеното счита, че ДПК е изцяло недействителен, като неотговарящ на законовите изисквания.

Прави възражение и за това, че кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, а това не е сторено.

Твърди, че ответницата не е уведомена надлежно за предсрочната изискуемост. В текста на приложеното като доказателство „Последна покана“ за извършено прехвърляне на вземания не се съдържа изявление за обявяване на предсрочна изискуемост, а и както посочил по-горе не е надлежно връчено, респективно не е достигнало до знанието на ответника - не му е обявено.

Твърди, че предсрочната изискуемост има действие от момента на достигане до длъжника на волеизявлението на кредитора, в случай, че към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ (в този смисъл е приетото в ТР №4/18.06.2014г. по тълк. дело №4/2013г. на ВКС, ОСГТК). Надлежното обявяване е елемент от фактическия състав за настъпване на предсрочната изискуемост, в каквата насока е и трайната съдебна практика. За кредитора като финансова институция по смисъла на ЗКИ и съгласно даденото разрешение в ТР №4/2013г. на ОСГТК на ВКС е необходимо преди подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение да съобщи на длъжника изявлението си на кредитор, че счита кредитът за предсрочно изискуем.

Твърди, че уведомяването с връчване на искова молба би било редовно при предявяване на осъдителен иск, но в конкретния случай не е така. Изправени сме пред установителен иск по едно специално производство каквото е заповедното. Конкретната хипотеза обаче е различна, тъй като предмет на разглеждане е не осъдителен иск, а установителен иск с правно основание чл.422 ГПК, при развилото се заповедно производство, като с установителния иск следва да се установи съществуване на вземането на кредитора, за което преди това е издадена заповед за изпълнение на парично вземане. Освен това като особен представител не може той да бъде уведомен от името и за сметка на ответника. Поради това заема позицията за неоснователност на предявения иск.

Не възразява да бъдат приети като доказателства по делото, приложените към исковата молба документи. Заявява, че ще се ползва от доказателствата, ангажирани от страните.

В проведеното по делото съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не изпраща свои представител.

Особеният представител на ответника взема становище за постановяване на решение, с което да се отхвърли иска като недоказан и неоснователен.

Съдът, като взе предвид твърденията на ищеца и становището на особения представител на ответника, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 26.11.2021 год., ищцовото дружество е подало по пощата Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу ответника З. Р. И., в качеството ѝ на длъжник, което заявление е постъпило в Районен съд-Пазарджик на 29.11.2021г. и въз основа, на което е образувано ч.гр.дело №4179/2021г. по описа на Пазарджишкия районен съд. Заявлението е било уважено и Пазарджишкият районен съд е издал Заповед №2270 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 01.12.2021 год., с която е разпоредил ответникът-длъжник да заплати на ищеца-заявител и кредитор следните суми: главница в размер на 1088,89 лева, ведно със законна лихва от 29.11.2021г. до изплащане на вземането, възнаградителна лихва от 01.03.2021г. до 01.08.2021г. в размер на 123,23 лева, мораторна лихва от 01.04.2021г. до 16.11.2021г. в размер на 69,54 лева, държавна такса в размер на 25,63 лева, юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева. Посочено е, че вземането произтича от задължение по Договор за кредит с номер CREX-18362578, сключен от разстояние, съгласно чл.6 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ЗПФУР/ на 13.01.2021г. между кредитора и длъжника.

Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК е връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, поради което на кредитора са дадени указания и срок за предявяване на установителен иск за вземането. В законния едномесечен срок, дружеството-ищец е предявило настоящия установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

Предвид горното съдът приема, че предявеният иск е процесуално допустим и подлежи на разглеждане. По съществото му, съдът приема следното:

На 13.01.2021г. между дружеството-ищец и ответницата е сключен договор за потребителски кредит №CREX-18362578, по силата на който кредиторът се е задължил да предостави на кредитополучателя кредит в размер на 1088,89 лева, който ще бъде изплатен пряко на упълномощения търговски партньор за финансиране закупуването на спално обзавеждане на стойност 1042,00 лева и застраховка „Сигурност на плащанията“ с премия на стойност 46,89 лева, а кредитополучателят се е задължил да го върне на 6 месечни погасителни вноски, всяка от които в размер на 202,02 лева, дължими на падежни дати, съгласно погасителния план, при ГПР в размер на

37,27% и ГЛП в размер на 32,09%. Общата стойност на плащанията по договора е 1212,12 лева, а крайният срок за погасяване – 01.08.2021г.

Няма данни по делото, а и възражения от ответната страна, по договора да са извършвани плащания от страна на ответницата.

На 12.08.2021г. до длъжника е изпратена покана за плащане, като няма данни същата да е достигнала до ответницата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав приема, че между ищцовото дружество и ответницата е сключен договор за потребителски паричен кредит по смисъла на [чл.9 и сл. от ЗПК](#).

Съгласно разпоредбата на [чл.9 ал.1 от ЗПК](#) договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя, или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане.

Съгласно текста на [чл.10 ал.1 от ЗПК](#) договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. Разпоредбата на [чл.11 ал.1, т.1-т.27 от ЗПК](#) определя необходимото съдържание на договора за потребителски кредит. Съгласно [чл.11 ал.2 от ЗПК](#) общите условия са неразделна част от договора за потребителски кредит и всяка страница се подписва от страните по договора.

Следователно спрямо процесния договор за потребителски кредит са приложими особените изисквания за действителност по [чл.10 ал.1](#), [чл.11 ал.1, т.7-12](#) и [т.20](#) и [ал.2, чл.12 ал.1, т.7-9 от ЗПК](#) и общите правила за валидност на договорите, съгласно [чл.26-33 от ЗЗД](#).

Според разпоредбата на [11 ал.1, т.10 от ЗПК](#) договорът за потребителски кредит трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение №1 начин.

Съгласно чл.19 ал.1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя. Понятието "общ разход по кредита за потребителя" има своята легална дефиниция в §1, т.1 от ДР на ЗПК и включва всички разходи по кредита, включително лихви, комисионни, такси и възнаграждения за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит и по-специално застрахователни премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

Да бъде посочен размерът на ГПР в договора за потребителски кредит е необходимо, тъй като това дава на потребителя ясна представа за реалната цена на финансовата услуга и му позволява да прецени икономическите последици от сключването на договора. С оглед на това наличието на ГПР в договора за потребителски кредит е условие за действителността на самия договор, а липсата му води до недействителност на договора, съгласно изричната разпоредба на чл.22 от ЗПК.

В процесния договор за потребителски кредит е посочен размер на ГПР от 37.27%. Нито в договора, нито в условията по него, е посочено какви точно разходи, освен възнаградителната лихва от 32.09%, са включени в ГПР и какво е стойностно измерение в проценти на всеки един от формиращите го компоненти, така както те са описани в разпоредбата на чл.19 ал.1 от ЗПК и в Приложение №1 към същия закон. В договора за кредит е уговорено заплащане на застрахователна премия от кредитополучателя по застраховка "Сигурност на плащанията" в размер на 46,89 лв. Нейната стойност е включена в размера на кредита (1088,89 лв. = 1042,00 лв. + 46,89 лв.). Заплащането ѝ представлява разход за кредитополучателя, който е бил известен на кредитора към момента на сключване на договора за потребителски кредит. Въпреки това в договора и условията по него липсва каквото и да е посочване дали тази застрахователна премия е включена в размера на ГПР и какъв процент от размера на кредита представлява тя на

годишна база.

Горното е в противоречие с изискванията на [чл.11 ал.1, т.10 от ЗПК](#) и не дава възможност да се извърши преценка за съответствието на договора с императивната разпоредба на [чл.19 ал.4 от ЗПК](#) относно максималния размер на разходите по кредита.

Процесния договор за потребителски кредит противоречи на добрите нрави по смисъла на разпоредбата на [чл.26 ал.1, предл.3 от ЗЗД](#), тъй като размерът на уговорената договорна лихва от 32,09% надвишава установения в практиката критерий за справедливост и еквивалентност при необезпечени кредити, а именно трикратния размер на законната лихва, регламентирана в [ПМС №100 от 29.05.2012г.](#) за определяне размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута. В случая е налице несъразмерност на насрещните престации, която е в ущърб на икономически по-слабата страна в правоотношението – кредитополучателя. Нарушава се принципът на справедливост, създават се условия за неоснователно обогатяване на кредитора и се излиза извън обичайните функции на възнаградителната лихва.

За нищожността на договора за кредит или на отделни негови клаузи съдът е длъжен да се произнесе в мотивите на решението и без да е направено възражение от заинтересованата страна, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства – в този смисъл ТР №1/2020г. на ОСГТК на ВКС. В случая нищожността на клаузата за договорна лихва води до нищожност на целия договор за кредит, предвид възмездния му характер и липсата на императивни разпоредби за размера на договорната лихва.

С оглед на горепосоченото, съдът сичита, че сключеният между ищеца и ответницата договор за потребителски кредит е недействителен, поради противоречие със закона – [чл.22 от ЗПК](#), и поради накърняване на добрите нрави по смисъла на [чл.26 ал.1, предл.3 от ЗЗД](#).

Съгласно разпоредбата на [чл.23 от ЗПК](#) когато договорът за потребителски кредит е недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, като не дължи лихва или други разходи по кредита. В случая кредиторът е изпълнил задължението си да предостави на кредитополучателя отпуснатата сума по договора за потребителски кредит от

1088,89 лева, като е заплатил от името на ответницата закупената стока и застрахователната премия. Затова ответницата дължи на кредитора-ищеца връщане на чистата стойност на кредита по смисъла на чл.23 от ЗПК, а именно сумата в размер на 1088,89 лева.

Ответницата, в чиято тежест бе, не установи извършване на плащания по процесния договор за потребителски кредит.

В полза на ищеца следва да бъде признато вземане в размер на 1088,89 лева.

Като недължими, с оглед разпоредбата на чл.23 от ЗПК следва да бъдат отречени претендираните от ищеца вземания за възнаградителна лихва и мораторна лихва.

По изложените съображения, съдът счита, че искът за главница следва да бъде уважен в претендирания размер от 1088,89 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в съда – 29.11.2021г. до окончателното плащане.

Като неоснователни, предвид разпоредбата на чл.23 от ЗПК, следва да бъдат отхвърлени акцесорните иски за възнаградителна лихва в размер на 123,23 лева за периода от 01.03.2021г. до 01.08.2021г. и за мораторна лихва в размер на 69,54 лева за периода от 01.04.2021г. до 16.11.2021г.

Въпреки, че исковата претенция е частично отхвърлена, съдът не дължи произнасяне по заявените при условията на евентуалност осъдителни иски, предявени под условие, че не се установи надлежно обявена предсрочна изискуемост на вземанията по кредита, тъй като в случая недължимостта на вземанията следва от обявената недействителност на договора за кредит.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 и ал.8 от ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски за исковото и за заповедното производство, съразмерно на уважената част от исковите, а именно сумата от 510,29 лева.

Разноски в полза на ответницата не се присъждат, тъй като искане за това не е направено, а и няма данни ответницата да е сторила такива.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

По иска на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр.Париж, бул.“Осман“ №1, представлявано от Л. Д., в качеството му на Изпълнителен директор и член на съвета на директорите, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр.София, ж.к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния представител Д. Д., чрез юрисконсулт Н. А. М. против З. Р. И., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: с.Динката, ул.“****”, с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК: ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България съществува вземането по договор №CREX-18362578, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. №4179/2021г. по описа на Районен съд – Пазарджик в размер на 1088.89 лева – чистата стойност на кредита по договора за кредит, ведно със законната лихва върху сумата, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК в съда – 29.11.2021г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ исковите претенции за вземания за възнаградителна лихва в размер на 123.23 лева за периода от 01.03.2021г. до 01.08.2021г. и за мораторна лихва в размер на 69,54 лева за периода от 01.04.2021г. до 16.11.2021г.

ОСЪЖДА З. Р. И., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: с.Динката, ул.“****” да заплати на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542 097 902, с адрес на управление във Франция, гр.Париж, бул.“Осман“ №1, представлявано от Л. Д., в качеството му на Изпълнителен директор и член на съвета на директорите, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, гр.София, ж.к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния представител Д. Д., с пълномощник юрисконсулт Н. А. М. разноси в заповедното производство и в исковото производство, съразмерно на уважената част от исовете, в размер на 510,29 лева.

Банкова сметка, по която може да се плати присъдената сума: IBAN: BG
* * CITI ***** , BIC/SWIFT: ***** , Ситибанк Европа АД, клон
България.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия
Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____